

Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów, podstawowe klasyfikacje i nomenklatury obowiązujące w planowaniu i statystyce;

- 2) opracowuje metody i projekt programu badań statystycznych niezbędnych dla potrzeb analizy rozwoju społeczno-gospodarczego kraju i dochodu narodowego oraz, w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, dla potrzeb planowania i zarządzania gospodarką narodową;
- 3) ustala zasady i wydaje wytyczne dotyczące publikowania wyników badań statystycznych prowadzonych w kraju;
- 4) wydaje wytyczne w zakresie organizacji prac sprawozdawczo-statystycznych i ich mechanizacji oraz opiniuje projekty organizacji służb statystycznych i ośrodków wyposażonych w technikę elektroniczną dla celów przetwarzania danych;
- 5) wydaje wytyczne dotyczące współpracy międzynarodowej w dziedzinie statystyki;
- 6) ustala i wydaje wytyczne dotyczące kontroli legalności, rzetelności i terminowości sprawozdawczości statystycznej.

§ 2. Wytyczne Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w sprawach wymienionych w § 1 mają moc wiążącą dla wszystkich państwowych i społecznych jednostek organizacyjnych.

§ 3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przedstawia Radzie Ministrów miesięczne, a w razie potrzeby i okresowe informacje statystyczno-analityczne o bieżącej realizacji narodowych planów gospodarczych.

§ 4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz kierownicy państwowych i społecznych jednostek organizacyjnych nadsyłać będą na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego odpowiednie informacje i wyjaśnienia, jakie okażą się niezbędne dla opracowań, o których mowa w § 3.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

285

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego i § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelnych organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski Nr 23, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach umów sprzedaży, stanowiących załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 276 i z 1967 r. Nr 6, poz. 29), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 13:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kupujący, który żąda innego rodzaju przesyłki lub przewozu innym środkiem transportu niż wymienione w ust. 3, ponosi różnicę kosztów przewozu i kosztów załadowania. Kupujący zwolniony jest jednak od obowiązku zapłaty różnicy kosztów, jeżeli

towar przewieziony został do wskazanego przez niego miejsca przeznaczenia samochodem na odległość nie przekraczającą 100 km.”

b) po ust. 6 dodaje się nowy ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli towar przewieziony został samochodem na odległość nie przekraczającą 100 km, kupującemu przysługuje zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów również w wypadkach określonych w ust. 5 i 6.”

2) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gdy cena została ustalona franco stacja przeznaczenia, a odległość pomiędzy miejscem załadowania a miejscem przeznaczenia towaru wskazanym przez kupującego nie przekracza 100 km, albo gdy przepisy kolejowe wyłączają transport kolejowy, sprzedawca bez względu na to, jakiego środka transportowego użył, nie może domagać się dopłaty za transport do miejsca wskazanego przez kupującego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
J. Kulesza

286

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 sierpnia 1969 r.

w sprawie zmiany zasad i warunków umów o wykonanie obiektów budownictwa oraz zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za te obiekty.

Na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 i 4 oraz ust. 4 i 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) oraz w związku z art. 384 Kodeksu cywilnego i art. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelnych organów administracji

państwowej w dziedzinie budownictwa i planowania przestrzennego (Dz. U. Nr 8, poz. 49) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasady rozszerzonego generalnego wykonawstwa, zawarte w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1968 r.,

w sprawie generalnego wykonawstwa inwestycji przemysłowych i specjalnych (Dziennik Budownictwa Nr 1, poz. 1), należy stosować do wszystkich inwestycji z zakresu budownictwa.

2. Generalni wykonawcy, zawierający umowy o wykonanie obiektów budownictwa zgodnie z zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1966 r. w sprawie zasad i warunków umów o wykonanie obiektów budownictwa oraz ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za te obiekty (Monitor Polski z 1967 r. Nr 2, poz. 9), obowiązani są rozważyć możliwość realizacji zleconych im zadań w systemie rozszerzonego generalnego wykonawstwa, a zwykły system generalnego wykonawstwa, zobowiązujący jedynie do wykonania obiektów i robót poza obiektami, stosować tylko wówczas, gdy nie osiągną z zamawiającym porozumienia co do możliwości realizacji zadania w systemie rozszerzonego generalnego wykonawstwa.

§ 2. 1. Generalnemu wykonawcy, zobowiązującemu się do realizacji zadania inwestycyjnego w systemie rozszerzonego generalnego wykonawstwa, przysługuje od inwestora wynagrodzenie w wysokości:

- 1) 6% kwoty wynagrodzenia za prace projektowe, ustalonego na podstawie obowiązujących cenników (wykazanego w fakturze jednostki projektowania) — za koordynację i nadzór nad pracami związanymi z opracowaniem i dostarczeniem projektów inwestycji (założeń techniczno-ekonomicznych i projektu technicznego inwestycji),
- 2) 1,0% kwoty wynagrodzenia za obiekt, ustalonego w umowie (bez wartości maszyn i urządzeń nie zaliczanych do wartości produkcji budowlano-montażowej) — za przejęcie od inwestora czynności nadzoru inwestorskiego,
- 3) 7,5% wartości maszyn i urządzeń nie zaliczanych do wartości robót budowlanych — za przejęcie od inwestora obowiązku dostawy tych maszyn i urządzeń, łącznie z kosztami zaopatrzenia i składowania oraz konserwacji i finansowania kredytów zaciągniętych przez generalnego wykonawcę na zakup tych maszyn i urządzeń,
- 4) ustalonego na podstawie faktur dostawców kosztu zakupu maszyn i urządzeń, o których mowa w pkt 3, łącznie z kosztami transportu tych maszyn i urządzeń do magazynu na placu budowy,
- 5) wydatków ustalonych w preliminarzu uzgodnionym z inwestorem — za organizację i koordynację czynności przygotowawczych do rozruchu, a także przeprowadzenie rozruchu oraz za inne dodatkowe czynności ustalone w umowie z inwestorem.

2. Wynagrodzenie za czynności wymienione w ust. 1

inwestor opłaca na podstawie faktury wystawionej przez generalnego wykonawcę:

- 1) za założenia techniczno-ekonomiczne oraz za projekt techniczny — po opracowaniu każdej z tych części,
- 2) za czynności związane z nadzorem inwestorskim, dostawą maszyn i urządzeń oraz z rozruchem — po dokonaniu odbioru końcowego obiektu przewidzianego w umowie z inwestorem.

3. Jeżeli wysokość stawek wynagrodzenia, ustalonych w ust. 1, nie będzie odpowiadała rzeczywistym warunkom wynikającym z rachunku ekonomicznego budowy, ustalenie stawek wyższych lub niższych może nastąpić za zgodą Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych udzieloną w porozumieniu z zainteresowanym ministrem nadzorującym inwestora, a w zakresie robót górniczo-dolowych — za zgodą Ministra Górnictwa i Energetyki.

4. W odniesieniu do inwestycji zleconych i realizowanych przez jednostki wojskowe ustalenie stawek wyższych lub niższych od określonych w ust. 1 następuje za zgodą Ministra Obrony Narodowej.

§ 3. W zasadach ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za obiekty budownictwa, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1966 r. w sprawie zasad i warunków umów o wykonanie obiektów budownictwa oraz zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za te obiekty (Monitor Polski z 1967 r. Nr 2, poz. 9), w § 3 ust. 2 po wyrazach „na rzecz jednostek niepaństwowych” skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem wykonywanych na rzecz spółdzielni budownictwa mieszkaniowego”.

§ 4. Do umów o wykonanie inwestycji w systemie rozszerzonego generalnego wykonawstwa nie mają zastosowania przepisy:

- 1) zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 listopada 1966 r. w sprawie realizacji uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego systemem zamówień gotowych obiektów inwestycyjnych (Dziennik Budownictwa z 1967 r. Nr 1, poz. 1),
- 2) zarządzenia nr 104 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 października 1967 r. w sprawie wynagrodzenia przedsiębiorstwa wykonawczego z tytułu przejęcia niektórych obowiązków inwestora (Dziennik Budownictwa Nr 11, poz. 78).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do umów zawartych po tym terminie.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. R. Gerlachowski

287

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lipca 1969 r.

w sprawie potrącania należności pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych z wynagrodzeń pracowników.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 7 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe zakłady pracy obowiązane są na wniosek zarządu pracowniczej kasy zapomogowo-pożyczkowej (PKZP) potrącać z wynagrodzeń pracowników, za ich zgodą, należności z tytułu zadeklarowanych wkładów członkowskich i spłaty pożyczek na rzecz PKZP, zrzeczając pracowników zakładu pracy.